

Lepidopterologische Bijdragen.

1. Rupsen van *Limenitis sibilla* L.

De rups van dezen vlinder, die in 't O. van ons land niet bijzonder zeldzaam is, heet te overwinteren in de dorre bladeren van haar voedselplant, kamperfoelie. Op twee mij bekende vliegplaatsen, te Didam en Beek bij Didam, heb ik meermalen in het vroege voorjaar naar het rupsje gezocht, maar steeds tevergeefs. Op 14 Mei 1924 was ik gelukkiger. Na veel zoeken vond ik eindelijk een rupsje, ongeveer 1 cM. lang, uitgestrekt tegen een kamperfoelietakje, en door de beschuttende kleur moeilijk te zien. Een aangevreten blaadje had zijne nabijheid verraden. In de volgende dagen heb ik er nog meermalen naar gezocht, en er in totaal $\pm$ 20 gevonden, waarbij later ook bijna volwassene. De rupsen zijn zeer traag, maar groeien snel. Ze waren gemakkelijk met kamperfoelie verder te kweken, en leverden half Juli eene mooie serie vlinders. Eéne rups was door parasieten aangestoken.

2. *Eucosmia undulata* L. op *Vaccinium myrtillus* L.

Van dit spannertje wordt als voedsel der rups hoofdzakelijk wilg opgegeven. TER HAAR e.a. vermelden echter, dat de rups meer dan waarschijnlijk ook op blauwe boschbes leeft, daar de vlinder het meest wordt aangetroffen in dennebosschen, waar genoemde plant veel groeit. In verband hiermee kan ik mededeelen, dat ik in Augustus en September 1924 op twee verschillende plaatsen te Beek bij Didam de rupsen op *V. myrtillus* heb gevonden, wel 20 ex., waarvan er eenige aangestoken bleken te zijn door sluipwespen. Ze leven los ingesponnen tusschen een paar bladeren, die ze, zooals bekend is, skeletteeren. Ik kon de meeste met het sleepnet bemachtigen. Hierbij zij nog meegedeeld, dat ik op 8 Sept. '24 nog eene imago dezer soort aantrof, terwijl de vliegtijd Juni—Juli is.

3. *Hybernia rupicapraria* Hb. in 't Oosten van Gelderland niet zeldzaam.

SNELLEN vermeldt van deze soort in zijn „Macrolepidoptera” van 1867: „Tot dusverre alleen bij Arnhem gevonden. Niet in de Bouwst. vermeld”. TER HAAR geeft ook nog op: Apeldoorn, Nijmegen, Breda, Cuyk en Limburg. Verder

heeft de heer COLDEWEY er de laatste jaren in Doetinchem nogal eens gevangen.

In Febr. en Maart 1923 ving ik te Herwen een paar exempl. op licht. 8 Maart 1924 ontdekte ik eene vliegplaats te Babberich bij Zevenaar, waar de vlinder tamelijk veel vloog; eveneens op 9 en 10 Maart. In de meidoornheg, waaromheen de ♂♂ vlogen, vond ik toen ook 3 ♀♀, waarvan twee in copulatie. Uit de verkregen eitjes kweekten DR. J. TH. OUDEMANS en ondergeteekende zonder veel moeite een groot aantal rupsjes met meidoorn. Mijne poppen leverden echter dit voorjaar geen enkelen vlinder; ze waren waarschijnlijk in den zomer van '24 verdroogd. Bij Dr. OUDEMANS kwamen een 20-tal vlinders uit.

Op de Wintervergadering der N. E. V. van dit jaar vertelde me de heer COLDEWEY, dat de soort reeds in Januari te Doetinchem had gevlogen. Op 28 Febr. kwam ik te Babberich, waar ik eene nieuwe vliegplaats ontdekte, en op die van 1924 zelfs 5♀♀ buit kon maken, waarvan één in copula. T'huis kon ik er nog twee laten paren; van deze 3 ♀♀ kreeg ik een groot aantal eitjes.

Nadien vernam ik van den heer COLDEWEY, dat de soort omstreeks dienzelfden tijd te Doetinchem nogmaals had gevlogen, en dat ook hij verscheidene ♀♀ had gevonden. De mijne trof ik alle aan in eene meidoornheg.

Op 28 Febr. en begin Maart zag ik de vlinders ook op meerdere plaatsen te Herwen vliegen; op 19 Maart kwam nog een onbeschadigd ♂ op de lamp afgevlogen.

En in Doetinchem, en in de Lijmers is *Hyb. rupicapraria* dus niet zeldzaam. Zij zal in deze streek wel op meerdere plaatsen gevonden kunnen worden.

Herwen bij Lobith.

L. H. SCHOLTEN.

Acarologische Aanteekeningen LXXVIII.

Amende honorable aan Hanna Schulze. Ik haast mij, mede te deelen, dat ik er mij van heb kunnen overtuigen, dat bij ééne soort twee vormen van hypopi voorkomen kunnen. Mijn twijfel aan de juistheid van HANNA SCHULZE's mededeelingen was dus ten eenen male ongegrond.